

[Continuarea de pe pagina 3]

Tu vei fi înșelat în orice caz, căci stăpânul lumii acesteia este minciunosul de la început, tatăl minciunilor, marele șarlatan.

El te amăgește cu pofta lumii, cu plăcerea păcatului, cu prietenia și onoarea lumii, cu amenințările lumii ; el te amăgește când îți promite viața sau când te amenință cu moartea – refuză acceptarea ! [Cont. în nr. următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 16

JAMES CHALMERS

După centenarul Societății Misionare, s-a reîntors la lucrul său în Noua Guinee.

În anul 1900, a suferit o mare pierdere prin moartea soției.

După câțva timp, Chalmers, care auzise de alte triburi mai feroase de canibali, s-a hotărât să pătrundă și la ei cu vestea bună că Dumnezeu îi iubește.

El a împărtășit gândul acesta lui Oliver Tomkins, un alt misionar, care a spus că e gata să-l însoțească.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

Când au auzit canibalii convertiți de această hotărâre, un număr de 12 bărbați au fost gata să-și lase soțiile și copiii, spre a merge cu frații misionari.

Astfel, cu bărcile au trecut la insula Goaribari.

Dar aceasta a fost ultima lor călătorie. Au plecat pe data de 4 aprilie 1901 și, cum au pus piciorul pe insulă, au fost prinși, masacrați și mâncați de canibali.

Evanghelia Jertfei de pe Golgota trebuie vestită, oricare e prețul care trebuie plătit. În Apocalipsa 6 : 11, ni se spune că la cinstea de martir încă mai sunt locuri ce așteaptă să fie completate. [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ *... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**



ANUL XII, NR. 562 9 AUGUST 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos”.
[II CORINTENI 16 : 3]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- James Chalmers

Editorial. Acceptare refuzată !

„Și alții au fost torturați (chinuiți), neacceptând răscumpărarea (eliberarea), ca să dobândească o înviere mai bună”. (Evrei 11 : 35)

Nu vreau să preiau această moștenire ! Asemenea declarație este frecvent emisă în fața instanței, când moștenitorul se teme că prin moștenire ar trebui să preia mai multe datorii decât avere. Pentru câte un moștenitor a fost după aceea o suferință amară că a refuzat moștenirea, prin care ar fi putut să devină bogat.

Că cineva n-a vrut să accepte o scrisoare de valoare cu 2400 de mărci, numai de aceea, pentru că el nu putea concepe că scrisoarea i-ar fi destinată lui, a fost relatat acum câțiva ani din Br.

O femeie săracă a refuzat factorul poștal, cu toate că acesta i-a citit de mai multe ori adresa scrisorii, pentru a o convinge că scrisoarea era într-adevăr pentru ea.

Sărmana femeie nu-și putea explica, faptul că cineva i-ar putea trimite această sumă mare. Ea nu își putea imagina că sărăcia ei urma să fie preschimbată într-o bogăție așa de mare, încât ea și bărbatul ei, dintr-o singură lovitură, fără nici un merit, să scape de toate grijile. Deci scrisoarea s-a întors înapoi cu însemnarea :

„Acceptare refuzată”

Oameni fără număr nu-și pot explica și nu pot înțelege, că harul lui Dumnezeu vrea să se îndure de ei și să șteargă toată vina vieții lor, fără plată, gratis, că Dumnezeu vrea să-i facă oameni fericiți, moștenitori ai slavei veșnice, ca ei să trăiască fără griji din comorile bogate ale Tatălui lor ceresc – așa că refuză acceptarea mării scrisori de grațiere a lui Dumnezeu.

Unii chiar socotesc în egoismul și în mărginirea lor, că este o moștenire rea cea care li se oferă, că ar trebui să plătească mai mult decât primesc.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Ei cred că Dumnezeu este un om aspru, care le-ar cere să dea una, să lase alta; așa că renunță la toată moștenirea, pentru a savura neștirbit ceea ce au aici pe pământ, constând în desfătare, distracție, onoare și avere.

Mulți resping harul lui Dumnezeu și pentru că inima lor este umplută cu vreo patimă oarecare, care îi ocupă toate gândurile.

La unul sunt banii, la altul este desfătarea, iar la mulți oameni sunt gândurile păcatului, dorințele imorale, de care nu vor să se lase.

Lor le merge ca acelui căpitan de vapor de pescuit balene.

Acesta a cunoscut un mesager al lui Dumnezeu, care a vorbit cu el despre mântuirea sufletului său.

Dar căpitanul a răspuns :

„N-are nici un rost să vor vorbim despre sufletul meu.

Vedeți dumneavoastră, eu sunt mereu pe urma balenelor și dacă veți face să se cânte aici o cântare despre Isus, eu m-aș gândi dacă n-ar fi pe undeva vreo balenă de prins.

Dacă ar trebui să mă rog, m-aș ruga pentru balene. N-am decât balene în inima mea și acolo nu mai este loc pentru nimic altceva.”

Spune, prietene, ai și tu balene în inima ta ? Cum se numesc ?

Dar acel căpitan trebuie să ajungă, ca și tine, într-un ținut unde nu există balene și ce va fi atunci, ce nenorocire va fi atunci !

Inima dorește lucrurile lumii acesteia – și nimeni nu i le dă ; ea suspină după harul respins – și nu-l mai poate dobândi niciodată.

Domnul spune : „grijile veacului și înșelăciunea bogăției și poftele după

alte lucruri și plăcerile vieții” (compară cu Marcu 4 : 19 și Luca 8 : 14 textual.) determină oamenii să respingă Cuvântul harului – ei refuză acceptarea unei comori veșnice, ei preferă să-și păstreze perlele de sticlă.

Motivul cel mai profund constă în aceea, că toți acești oameni n-au văzut niciodată adâncul stricăciunii păcatului lor, n-au văzut niciodată blestemul și vina care îi despart de Dumnezeu.

Dar cine Îl cunoaște pe marele, credinciosul Dumnezeu ca pe Tatăl său, cine a acceptat dreptul de copil și împăcarea veșnică prin sângele lui Isus, cu pocăință și credință, acela a găsit pace pentru inima lui și o cunună a vieții veșnice negrăit de minunată, mai presus de toate comorile și împărățiile lumii.

Cine a primit această cunună, acela refuză tot ce i se oferă, el n-o vinde.

Ceea ce oferă stăpânul lumii acesteia, sunt mâncăruri de linte mâncate repede.

Cine se lasă amăgit, acela pățește ce a pățit Esau, care din cauza unei mâncări și-a vândut dreptul de întâi născut.

Biblia spune despre aceasta : „*ca să nu fie vreun curvar sau vreun lumesc, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut ; pentru că știți că și după aceea, dorind să moștenească binecuvântarea, a fost respins* [pentru că nu a găsit loc pentru pocăință], *deși* [tradus exact : *pe ea, binecuvântarea*] *o căuta stăruitor, cu lacrimi.*” (Evrei 12 : 16 – 17)

Satan are multe feluri de mâncare de linte și el găsește oameni fără număr care le acceptă.

Dar ucenicii lui Isus refuză acceptarea ; ei privesc la cetele celor

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pagina 2]

drepti, desăvârșiți, care mai bine ar vrea să jertfească și să sufere totul, decât să se lase de Domnul lor și de cununa vieții.

Este bine să privim înapoi la zilele prigonirii creștinilor.

Cum oferea atunci stăpânul lumii acesteia copiilor lui Dumnezeu : viață și har, onoare și avere, în loc de martiriu și moarte, dacă se leapădă numai puțin de Isus, numai puțin dacă ar vrea să se plece în fața lumii – dar creștinii sinceri au refuzat acceptarea.

În 23 februarie a anului 303, a început sub împăratul roman Diocletian, ultima din cele zece mari prigoniri ale creștinilor.

Cine ar fi putut, (așa povestește episcopul Eusebius, care a trăit și el acele zile), să numere mulțimea de martiri, care acum au fost omorâți în toate provinciile ?

Au fost răstigniți, au fost aruncați la animale, au fost arși, au fost fripți pe cărbuni.

Unul dintre cei mai de vază slujitori împărătești, pe nume Petru, care mai înainte a fost înzestrat de împărat cu cele mai înalte onoruri, socotit ca un fiu, pentru că n-a vrut să-și lepede credința a fost biciuit așa de tare în prezența împăratului, încât i se vedeau oasele.

A fost sfâșiat fără a i se putea zdruncina statornicia.

Atunci a fost turnată pe rănilor lui, sare dizolvată în oțet. Credincioșia lui a rezistat și la această probă.

Atunci a fost adus un grătar de fier și credinciosul martor al lui Dumnezeu a fost întins peste un foc care mocnea încet, ca să se lase de credința lui în Isus.

Dar el a refuzat acceptarea eliberării și și-a dat viața pentru a intra în slava lui Dumnezeu.

Iată ce înseamnă : „*Și alții au fost*

torturați, neacceptând eliberarea, ca să dobândească o înviere mai bună”.

Învierea spre viața veșnică este partea tuturor copiilor lui Dumnezeu.

Atunci îl vom vedea pe acesta și toate sutele de mii de adepți credincioși ai lui Isus, cu cununa vieții veșnice pe cap.

Atâta timp cât un om trăiește cu lumea ca un copil al lumii, este inutil să-i recomanzi să evite desfătările, distracțiile sau pofta și slujirea păcatului.

El chiar nu cunoaște altceva, este partea lui, sunt reziduurile din care vrea să se hrănească.

Dar dacă ai auzit glasul dragostei lui Dumnezeu, glasul lui Isus – dacă ți-ai dat seama încotro duce calea cea largă, atunci se schimbă situația.

Tu trebuie să-l răspunzi lui Dumnezeu și trebuie să răspunzi lumii și stăpânului ei.

Privește la suferindul și muribundul Fiu al lui Dumnezeu !

El a suferit și a murit pentru tine, ca să te răscumpere din orice vină – vrei să te lași răscumpărat ?

Pe El L-a lovit focul judecării mâniei dumnezeiești, pentru a-ți aduce ție harul veșnic – vrei să refuzi acceptarea ? O, n-o face !

În zilele prigoanei, un creștin a spus în fața amenințării arderii pe rug :

„Îmi iubesc credința, dar nu pot să ard !” Astfel și-a renegat credința și a fost lăsat liber.

Dar în noaptea următoare, în timp ce dormea, casa lui a luat foc.

Bărbatul care nu putea arde, a trebuit acum totuși să ardă și în această ardere n-a avut nici o mângâiere, căci el L-a renegat pe Domnul lui.

Prietene, refuză acceptarea a tot ceea ce ți se oferă, care trebuie să te rupă de Isus ! [Continuarea pe pagina 4]